

faadan, som jeg kunde ønske den, men jeg skal der nøjes med at antyde, at jeg ikke ser, hvorfor man sætter en Grænse af 3 pCt. af den Stat, der skal oppebæres af faadanne Forretninger, som Lovforslaget omhandler, og at jeg heller ikke ser, hvorfor disse Skattejætter skulle springe med saa runde Tal, fra 50 til 100 Kr. og fra 100 til 200 o. s. v. og hvorfor man ikke fastsætter nogle mellem-liggende Sætter. Jeg var i Udvalget i Fjor Medforslagsstiller til en Paragraf, som tilføjede, at lase den samme Opgave, og hvor vi foreslog, at disse Bedrifter, som der her er Tale om, skulde beskattes i ganske samme Forhold som de, der udøves ved personligt Ophold paa Stedet, og det er egentlig den Løsning, som tiltaler mig mest. Selv om Dobbeltbeskatning paa den Maade skulde finde Sted, gaar jeg ud fra som min personlige Anskuelse, at Hovedprincippet bør være, det, at en Mand beskattes der, hvor han driver sin Næring. Finder han det behageligt at opholde sig et andet Sted, maa han finde sig i Ulemperne ved at betale Skat et andet Sted, en Skat, som altsaa ligger paa den Lutsus, at man har sin Fabrik et Sted og sin Bopæl et andet Sted. Men jeg mener ogsaa, man kunde ordne Sagen saaledes, at Opholdskommunen ikke oppebærer Skat, idet den har Fordelen af, at Pengene gives ud paa Stedet, medens Næringskommunen kun har de Byrder, som følge med Næringsdriften. Det kan jo være store Virksomheder, som beskæftige nogle hundrede Arbejdere, og det kan bevirke, at Kommunen maa bygge en Skole til eller føje nogle Klasser til i sin Skole, uden at vedkommende Virksomheds Ejer, personlige Ejer eller Aktieselskabet, yder noget som helst Bidrag. Der blev ogsaa i Landstinget i Fjor nævnt et Eksempel paa, hvordan Folk forstaa at drage sig denne Forstel til Nytte. Duster jeg ikke fejl, var det fra Manders, der blev nævnt et Eksempel paa, hvorledes en forretningsdrivende meldte, at han omdannede sin Forretning til et Aktieselskab, som i Virkeligheden bestod af 2—3 af hans nærmeste Slægtninge. Medens han for var sat i Skat af nogle tusinde Kroner, meldte han sig nu som Forretningsfører for Aktieselskabet med en Løn af nogle hundrede Kroner, og paa den Maade berøvede han sin By den Skat, han tidligere havde betalt, alene ved at foretage denne formelle Forandring af sit Fjrmas Bestaaenhed.

Jeg tillader mig at anbefale, at Sagen overvejes og fremmes saa godt som muligt, og selv om man maatte medtage andre Hensyn under Loven, vil jeg udtale det Haab, at der maa komme et Resultat frem, eller at

der i det mindste maa komme til at foreligge en Udtalelse fra Tinget, som man kan bygge videre paa, og jeg haaber, at Sagen maa blive bragt til en Afslutning i den nærmeste Fremtid.

Bramsen: Hvorvidt det ærede Medlem for Ringløbing Amts 1ste Valgkreds (F. C. Christensen) har Ret i, at det skulde være muligt at tilvejebringe en mellemkommunal Beskatningslov, som kunde tilfredsstille, skal jeg ikke udtale mig videre om. Jeg vil kun dertil sige, at jeg hælder til den Mening som det ærede Medlem for Bræsto Amts 6te Valgkreds (Bøffen) udtalte, at det vistnok vil frembyde meget store Vanskeligheder. Jeg vil gaa saa vidt at sige, at jeg tror ikke, det vil vise sig muligt paa Grund af den store Forskel, der er i Skattebasis i de forskellige Landsdele, hvad enten vi se hen til Kjøbenhavn, Handelspladserne, Købstæderne eller Landdistrikterne. Skal man opfylde den i og for sig saa retfærdige Fordring om en Deling af Skatten mellem Landkommuner, Købstadkommuner og Kjøbenhavns Kommune, maa Forudsætningen være, at der er en vis Ensartethed i Beskatningen de forskellige Steder, og det er netop den, der ikke findes. Vore kommunale Skatter sammensættes af de personlige Skatter og Grundskatten, og da det kun er de personlige Skatter, man hidtil har forsaaet gjort til Genstand for en mellemkommunal Deling, vil vistnok enhver give mig Ret i, at naar de personlige Kommuneskatter i Kjøbenhavn andrage 40 pCt. af den samlede Skat, i Købstæderne 85 pCt. og paa Landet kun 22 pCt., medens de i Handelspladserne udgøre 99 pCt., ja, de samlede Skatter, ere disse Skatter et saa forskelligartet Grundlag for den personlige Kommuneskats Ansættelse, at det vil føre til de mest modsigende og urimelige Resultater, naar man skal til at dele denne Skat mellem Kommunerne. Hvor retfærdig og rimelig ogsaa Tanken om den mellemkommunale Beskatning er, vil den i alt Fald paa det Grundlag, man hidtil har behandlet den paa, kun kunne føre til urimelige Resultater. Om det ærede Medlem for Ringløbing Amts 1ste Valgkreds skulde kunne finde et nyt Grundlag uden at støde paa ny Vanskeligheder, idet Kommunerens Selvbestemmelsesret da blev gaaet for nær, skal jeg, som sagt, ikke kunne afgøre, men hidtil er det ikke lykkedes at samle nogen Stemning i den Henseende, skønt vi have haft denne Lov til Behandling paa Rigsdagen 3. Mar. efter hinanden. Ved den Begravelse, der i Landstinget fandt Sted, var det efter min Mening